

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.892 van 13 april 2016
in de zaak A. 218.671/XIV-36.950**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 maart 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 161.826 van 11 februari 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 maart 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Daargelaten de vraag of verzoekster zich dienstig kan beroepen op de artikelen 297 en 780 van het Gerechtelijk Wetboek, laat zij na uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest die bepalingen zou hebben geschonden. Verzoekster licht evenmin toe op welke wijze het bestreden arrest artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980

‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ zou hebben geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In tegenstelling tot wat verzoekster in haar enige middel aanvoert, blijkt uit het bestreden arrest wel degelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen rekening heeft gehouden met de rapporten die zij heeft aangebracht. Zo besluit de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest dat geen afbreuk wordt gedaan aan de in de beschikking van 15 december 2015 aangevoerde grond waarin onder meer wordt gesteld dat “[d]e door verzoekster bijgebrachte informatie [...] de objectieve informatie van de commissaris-generaal, waaruit blijkt dat er in Albanië verschillende stappen zijn ondernomen door de overheid, waarbij meer aandacht wordt besteed aan huiselijk geweld en de overheidsinstellingen in Albanië de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5, § 2, van de vreemdelingenwet hebben getroffen, niet in een ander daglicht [vermag] te stellen”. Daarnaast erkent de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat “uit de verschillende rapporten die door de partijen zijn toegevoegd aan het dossier dat huiselijk geweld een probleem is en blijft in Albanië en dat *in casu* verzoekende partij het slachtoffer is geworden van geweld gepleegd door haar echtgenoot” maar dat zij zich “beperkt [...] louter tot het herhalen van haar asielrelaas en de middelen van haar verzoekschrift, zonder dat zij daadwerkelijk haar opmerkingen aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond formuleert”. Het bestreden arrest voldoet met die overwegingen aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op dertien april tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams